

Szám: **3-B/2012.**

A Kisemmizettek Érdekvédelmi Egyesülete - KISE
2012.01.31 –én tárgyalást folytatott a
Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium, Parlamenti Államtitkárságon
1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 2-4.

Az Egyesület e tárgyaláson képviselt és előadott álláspontját tartalmazza jelen dokumentum.

I.

1./ Az Egyesületünk bemutatása, definiálása.

A KISE - Kisemmizettek Érdekvédelmi Egyesülete pártoktól független, civil szervezet, de céljait tekintve egyértelmű, hogy 1990. szeptemberi, azaz közel 22 éve történt alakulása óta keresztény, polgári demokrata értékrendet követ, mely értékrend a jelenlegi kormányzatéval lényegében és elvben azonos.

A KISE a különféle, XX. századi önkényuralmi rendszerek által az élet-, vagyon- és szabadság sérelmére elkövetett cselekmények áldozatainak az érdekvédelmére alakult, és célja az eddigi ún. „kárpótlási” törvények névleges, jelképes kárpótlása helyett egy igazságos kárrendezés, a restitúció.

2./ Kapcsolatfelvétel, viszonyunk meghatározása a Fidesz-KDNP kormányzattal

Orbán Viktor miniszterelnök még mint ellenzéki vezető 2009. szeptemberében pártja budapesti Országos Gyűlésén olyan kijelentéseket tett, idézem:

„... Tisztelt Hölgyeim és Uraim ! Én személy szerint olyan országban akarok élni, ahol nem vehetik el tőltől senkitől, amiért megküzdött, s amit joggal tudhat a magáénak. Azt akarjuk mindannyian, hiszen ezért vagyunk itt együtt, hogy ne vehesse el tőlünk senki az anyagi és szellemi javainkat, a pénzünket, a házunkat, a földünket, a vízünket, de ne vehessék el a történelmünket, a szabadságunkat, a függetlenségünket, az összetartozásunkat, sőt, még a büszkeségünket se vehessék el. .... Mi nem akarunk olyan országban élni, ahol mindent elvehetnek az embertől, amiért megdolgozott, ahol a hazugság az igazság, ahol a lopás nem bűn, ahol a hatalmasokra nem vonatkozik a törvény.... ”

mely megállapításokat Egyesületünk *restitúciós* kijelentéseknek értelmezett, mivel a restitúció elve ugyanez, mint ami itt elhangzott. Tehát a restitúció alap elve is ez, nem fogadni el, ha jogtalanul elvesznek valakitől tulajdont.

(A teljes beszéd megtekinthető ill. meghallgatható a Fidesz honlapján a <http://fidesz.hu/index.php?Cikk=138198> hivatkozáson)

Kérdésként vethető fel itt az időbeli tényező, hogy mi a helyzet akkor, ha az ilyen jogtalan elvétel pl. 1944-ben, vagy 1948-ban, vagy 1952-ben, az éppen dülő önkényuralom alatt történt, és ezután több évtized telik el.

Itt megemlíthető, hogy *tulajdonra vonatkozó követelés, igény nem évül el. [Polgári törvénykönyv (1959. évi IV. Tv.) 115. §. (1) bekezdése].*

Hasonlóképp hivatkozási alapunk az Aranybulla 1222/ XVII. és XXXI. törvénycikke is.

További kérdés az is, hogy Miniszterelnök úr fenti kijelentéseit hogyan kell időben értelmezni, mivel Egyesületünk álláspontja az, hogy nem lehetséges egy jogállamban azt megtenni, hogy **csak egy adott időponttól kezdődően** védjük az emberek tulajdonát, csak egy adott időponttól kezdődően nem engedjük az embereket kifosztani, és a korábbi kifosztásokat meg elfogadjuk.

A fentiek alapján tehát azonos értékrendet, nézetrendszer látunk a jelenlegi Fidesz-KDNP kormányzattal, de ugyanakkor azt kérjük, hogy a fentiek, a fenti miniszterelnöki gondolatmenet alapján a kormány programjába vegyék fel restitúciós jogszabályok megalkotását.

3./ A gazdasági szempontok

A gazdasági helyzet meghatározás a 2011. december 16.-i levelünkben már megfogalmazott **tőkeszegény** gazdasági környezetből indul ki, továbbá az ebből következő, tovább gyűrűző gazdasági problémákat is megemlítjük.

A tőkeszegénység tovább gyűrűző problémája az alacsony foglalkoztatottság, a stagnáló vagy szerény gazdasági növekedés, a gazdasági sebezhetőség. Az Index hírportálon létezik a munkahely-számláló, mely folyamatosan nyilvántartja és elemzi a foglalkoztatottság alakulását. Idézet a 2012. január 5-i aktuális cikkből:

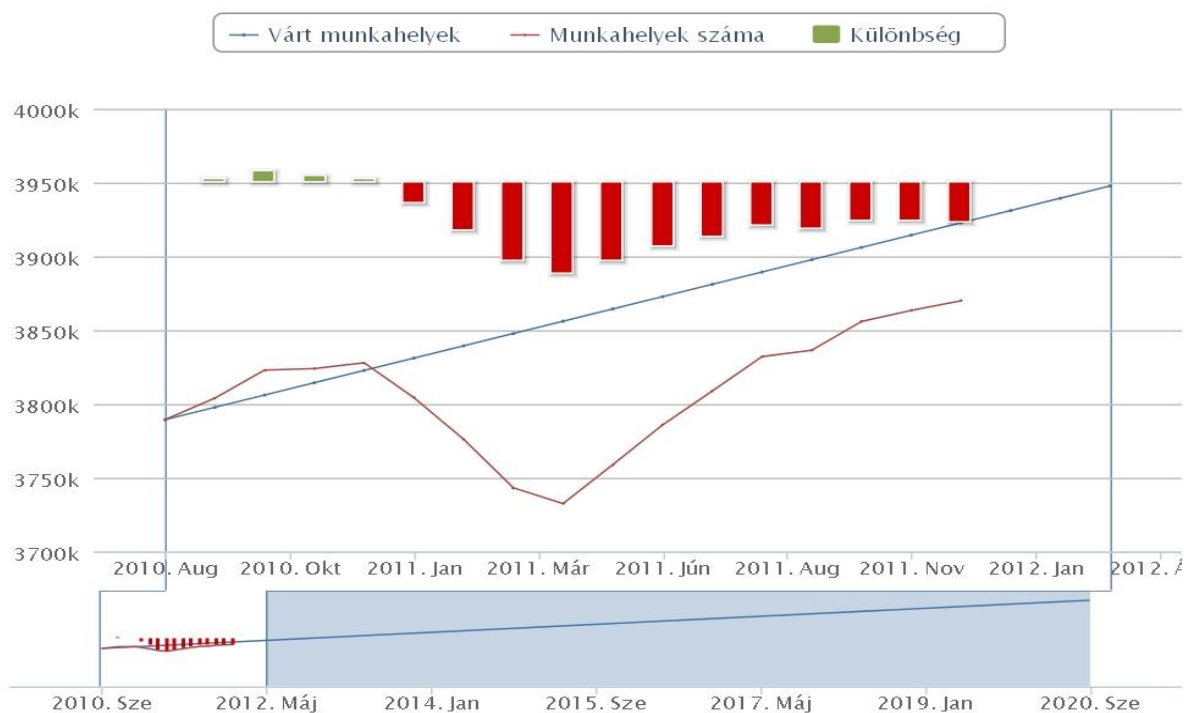
<http://index.hu/gazdasag/magyar/2012/01/05/fogl/>

„... Mint látszik, a foglalkoztatottak létszámának növekedése a most nyilvánosságra hozott időszakban kis mértékben csökkent, így ismét nőtt az elmaradás az egymilliómunkahely-számlálóban. Ez a trendvonal azt hivatott megmutatni, hogyan kellene bővülnie a magyarországi foglalkoztatásnak, hogy a kormány által tíz évre ígért egymillió munkahely időarányosan teljesüljön.

Értelemszerűen százezerrel kellene több munkahelynek lennie, mint egy évvel korábban, ennél azonban most már tizenkettedik hónapja kisebb mértékű a növekedés. Az elmaradás ugyanakkor a korábbi 100-120 ezer főnek nagyjából a felére csökkent – jórészt a közfoglalkoztatási programoknak köszönhetően –, és most már ötödik hónapja 50-60 ezres mínuszban van a mutató.”

-52 833

Munkahelyek számának alakulása

A 2012. januári állapot, forrás: Index.hu

Jelen Index cikk és grafikon egyébként hiányos, mert nem tér ki a *szezonális ingadozásokra*, /a szezonális ingadozás jól látható a grafikonon/ mely kiigazítás után sajnos várható ennek az 50-60 ezres hiánynak akár megduplázódása is.

Következtetésünk tehát, és a fenti dokumentálása a folyamatoknak is ezt mutatja, hogy **tőkeszegény magyar kis- és mikro vállalkozásokkal, nem lehet áttörést elérni a foglalkoztatottság itt is ábrázolt rossz helyzetén**. Mint ezt már írtuk a 2011. december 16.-i levelünkben, a hazai tőkeszegény gazdasági helyzet és a restitúció elmaradása közt tényszerű összefüggést látunk, mely összefüggést a környező, volt keleti blokk országainak már említett ellenpéldája igazol.

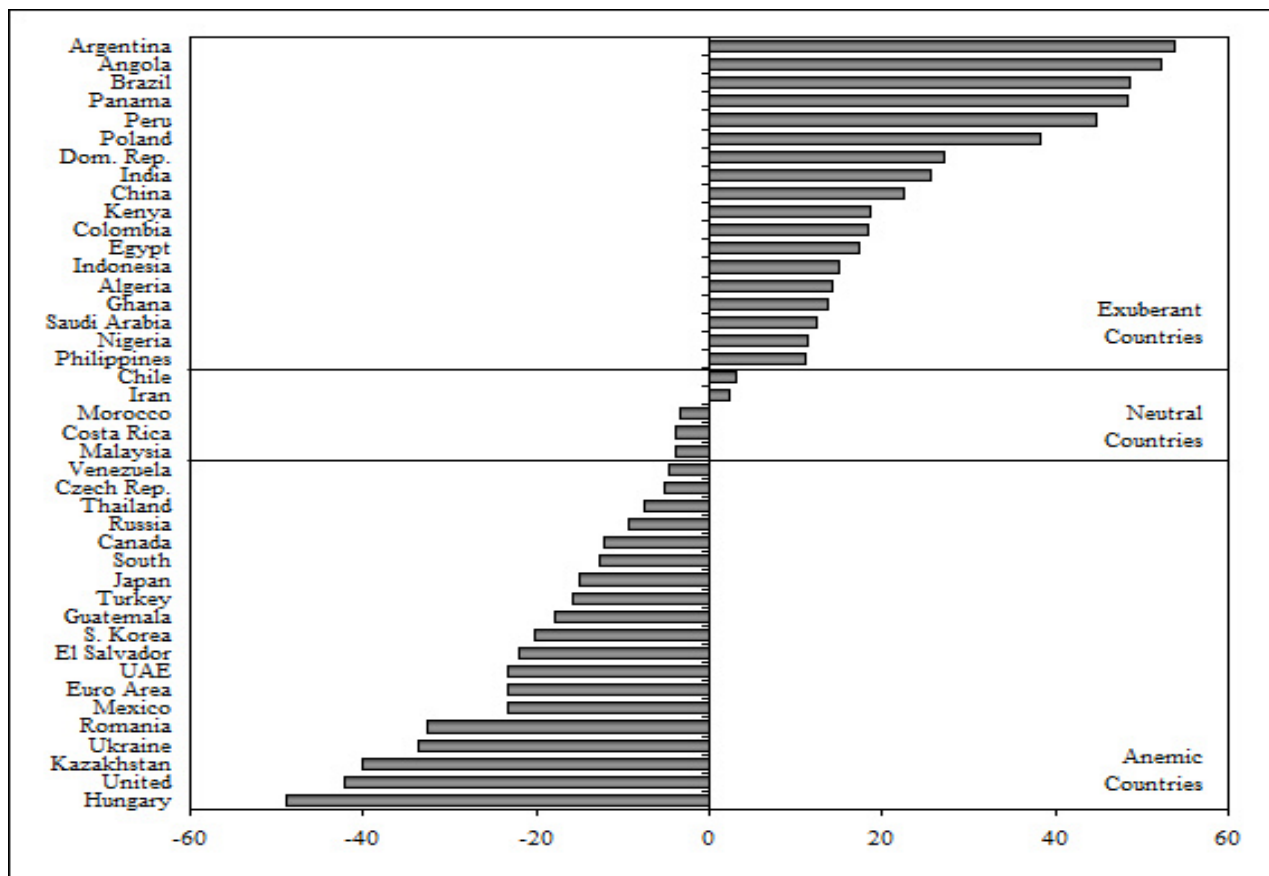
A fenti cikkben említett közfoglalkoztatási-, közmunka programról. A várt gazdaság élénkítést, növekvő pályára állást a köz munkások létszámnövelése nem fogja megoldani. Képzetlen munkavállalók, és viszonylagos értéket teremtő tevékenység, állami pénzből.

A tőkeszegénységből eredeztethető a már említett **gazdasági sebezhetőség** is, mely jól látható a válság idején, és ez is tényszerűen, számokban kifejezhető. Szintén az Index, tavaly novemberi cikke közöl erre vonatkozó adatokat:

Magyarország a világ vesztese

http://index.hu/gazdasag/magyar/2011/11/01/magyarorszag_a_valsg_legnagyoobb_vesztese/

mint említi a cikk, a negatív rangsor összeállításánál a munkanélküliséget, az inflációt, a GDP változását, a reálárfolyamot, a hitelállományt, és a keresletet vették figyelembe. S mint a cikk írja, nem egy több felmérés is történt, sajnos ilyen egybehangzó eredménnyel.

forrás: Index.hu

Amint ez jelen cikkben is megállapítás, hazánk egy kicsi és nyitott, ebből következően erősen függő gazdaság. Nemzetközi gazdasági teljesítményektől elsősorban a német gazdaságtól függ, ahova jelentős export irányul. Ha pl. lassul, vagy stagnál a válságból való kilábalás üteme annak mi nagyon ki leszünk szolgáltatva. Ez a megállapítás közkeletű, de az már nem, hogy a kiszolgáltatottság egyik fő oka az említett tőkeszegénység. Tőkeerős gazdaság a válságra védekező tartalékokkal rendelkezik, lásd pl. a fenti ábrán Lengyelországot. De a többi, volt keleti blokk országot sem viselte meg a gazdasági világválság, bár az ábra Euro-övezeti gyűjtése miatt /görögökkel együtt vannak a sikeresek/ ez itt nem látható.

4./ Összefoglalás

Összefoglalva tehát, a fentiekre, továbbá a 2011. december 16.-i levelünkben megfogalmazottakra is hivatkozva az a megállapításunk, hogy **a jogi megalapozottságon felül alapvető gazdasági érvek is vannak a restitúciós jogszabályok megalkotása mellett.** A fentebb felsorolt tényszerű megállapítások, statisztikai kimutatások azért kerültek megemlítésre, mert ezek /alacsony foglalkoztatottság, gazdasági sebezhetőség, függés/ a jelenlegi tőkeszegény gazdasági helyzet továbbgyűrűző hatásai, melyeknél restitúciós jogszabályok életbe léptetése esetén hasonlóképpen javulás várható.

II.

„Ius est ars boni et aequi - A jog a jó és a méltányos művészete ”

ENSZ 1948. Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata

17. cikk

Minden személynek, mind egyénileg, mind másokkal együttesen joga van a tulajdonhoz.

Senkit sem lehet tulajdonától önkényesen megfosztani.

A hatalmi ágak megosztását és egyensúlyát valló polgári államelmélettel szemben az 1945. utáni Sztálini katonai megszállást követően tragikus események kezdődtek el a magyar történelemben. A vörös szuronyok árnyékában a magyarországi kizárólagos hatalmat megszerezni kívánó bolsevik párt nézetei, - majd gyakorlata-ellentétben álltak a polgári berendezkedéssel az államról és jogról.

Az 1947. február 25-ikei éjféli „fordulat” amit hivatalosan 1948–49-es „fordulat évére datált a kommunista hatalomátvétel, rendkívül embertelen, népellenes bűnökkel telített időszak jellemzett. Már ebben az időszakban megkezdődött a magántulajdonban álló ingatlanok, üzletek, kisvállalkozások megszüntetése, a kilakoltatások, és az azzal összekapcsolt kitelepítések végrehajtása. Sok esetben a hivatalos okmányok átadásai –ha egyáltalán történt ilyen- az 1952. évi 4 számú tvr. (Az egyes házingatlanok állami tulajdonbavételéről) megjelenésekor történtek.

Ezek a minden jogot, emberi jogot nélkülöző intézkedések a magyar társadalom több mint 60 %-át érintették. Ezek a népellenes bűnök semmibe vették a polgári jog törvényei által garantált, az ember számára biztosított önrendelkezés szabadságát, a személyisége kibontakozását, a személyes védelmét és ehhez tartozóan a vagyonával való szabad rendelkezést.

1959. évi IV. törvény

A tulajdonjog védelme

115. § (1) A tulajdonos a birtokvédelem szabályai szerint önhatalommal is kizárhat vagy elháríthat minden olyan jogellenes beavatkozást vagy behatást, amely tulajdonjogának gyakorlását akadályozza, korlátozza vagy lehetetlenné teszi.

(2) A tulajdonos követelheti a jogellenes beavatkozás vagy behatás megszüntetését, ha pedig a dolog birtokából kikerült, követelheti visszaadását. A tulajdonosnak ezek az igényei nem évülnek el.

Kártérítés

Ptk. 355. § (1) A kárért felelős személy köteles az eredeti állapotot helyreállítani, ha pedig az nem lehetséges, vagy a károsult azt alapos okból nem kívánja, köteles a károsult vagyoni és nem vagyoni kárát megtéríteni.

(2) A kárt pénzben kell megtéríteni, kivéve, ha a körülmények a kár természetben való megtérítését indokolják. A kár természetben való megtérítése különösen akkor lehet indokolt, ha a kártérítés tárgyát a károkozó maga is termeli, vagy az egyébként a rendelkezésére áll.

(3) Kártérítésként járadékot is meg lehet állapítani. Rendszerint járadékot kell megállapítani akkor, ha a kártérítés a károsultnak vagy vele szemben tartásra jogosult hozzátartozójának tartását, illetőleg tartásának kiegészítését hivatott szolgálni.

Az Európai Unió Alapjogi Chartáját egy Konvent dolgozta ki, melynek résztvevői a nemzeti kormányok és az Európai Bizottság egy-egy tagja és az Európai Parlament tagjai voltak. Hat fejezetben, 54 cikkelyen keresztül határozták meg az Európai Unió alapvető értékeit. A Chartát a 2000. december 7-én írták alá a nizzai csúcstalálkozón 17. cikk: A tulajdonhoz való jog.

III.

KÁRTÉRÍTÉSEK, KÁRPÓTLÁSOK más volt kommunista-szocialista országokban

Alapelvnek tekintették a tulajdon visszaadást.

Csehszlovákia

A Csehszlovák Köztársaság 403/1990. sz. törvénye a Vagyon elleni vétségek kártérítéséről.

szakasz 2.

Kártalanítás abban áll - a törvény szerint -, hogy a károsultak visszakapják jogos tulajdonukat vagy a 14. és 15. szakaszban foglaltak alapján kártérítést kapnak.

Német Szövetségi Köztársaság

Az egykori keleti, NDK területén hatályos tv. szinte a teljes restitúciót lehetővé tette.

A Nyitott vagyoni kérdések szabályozásának törvénye elsődlegesen a tulajdon visszaszámaztatás lehetőségét biztosítja, másodsorban teljes értékű kártalanítást kártalanítási alaphól bizonyos kivételek mellett.

Románia

Az 1945. március 6.-1989. december 22. között elkobzott romániai ingatlanok visszaigényléséhez, az igények benyújtásának határideje: 2001. november 14. Örökösök és leszármazottak is igényelhetik a visszaszolgáltatást. Részvényre váltható igazolást már kaptak Romániában azoknak az egykori cégtulajdonosoknak az örökösei, akiknek az üzemét az 1940-es években.

Szerbia

Vagyon – visszaszámaztatói és rehabilitációs törvények kerültek megalkotásra. Szerbiában vissza lehet követelni az 1945. március 9-e után elkobzott javakat. Az elkobzott vagyont egyelőre jegyzékbe veszik, és csak azt követően hozzák meg a törvényt a visszaszámaztatásról. A vagyon visszaszámaztatásának igénye határidőhöz kötött.

Bulgária

A rendezés tulajdon visszaadással történt a termőföld és az üzemek eseteiben.

Ukrajna

Kárpátalja, törvény 2006. júl. 31.

„KÁRPÓTLÁS” Magyarországon

Megállapítható, hogy a megszálló idegen hatalom támogatásával végrehajtott tulajdonelvonások kártalanítás ígéretével történtek, melyből a kommunista-szocialista rendszer összeomlásáig nem lett semmi. A volt kommunista államok közül egyedül Magyarország nem valósította meg a tulajdon rendezést, egyedül Magyarországon nem történt tulajdon visszaszámaztatás. Kártérítés helyett részleges, „méltányosságból” nyújtott kárpótlás címen alkotott jogszabályok – a termőföld kivételével - az egyéb ingatlan és ingóságok tulajdonosait kárpótlási jegyek útján a ténylegesen okozott kárral köszönőviszonyban sem lévő mértékű kártérítéshez juttatták.

1991. évi XXV. törvény

[A tulajdonviszonyok rendezése érdekében, az állam által az állampolgárok tulajdonában igazságtalanul okozott károk részleges kárpótlásáról](#)

1991-ben és 1992-ben a magyar Országgyűlés két törvényt hozott. Egyrészt az 1991. évi XXV. törvényt (A tulajdonviszonyok rendezése érdekében az állam által az állampolgárok tulajdonában igazságtalanul okozott károk részleges kárpótlásáról – I. Kárpótlási törvény) és az 1992. évi XXIV. törvényt (A tulajdonviszonyok rendezése érdekében az állam által az állampolgárok tulajdonában 1939. május 11-étől 1949. június 8-ig terjedő időben alkotott jogszabályok alkalmazásával igazságtalanul okozott károk részleges kárpótlásáról - II. Kárpótlási törvény).

Az első tv. megjelenésétől Magyarországon az úgynevezett kárpótlási törvények hatályba lépése után 2.356.207 személy jelentette be kártalanítási, kárpótlási igényét, amely egy család esetében (min. 2,5 fő,) tehát a kisemmiszettek létszáma min. 5.890.518 fő. A tulajdonuktól megfosztottak közül a termőföld tulajdonosok részben vagy egészben visszakapták tulajdonukat, míg az ingatlan és a vállalkozások tulajdonosai ill. leszármazottjai (1 millió 500.000 ember) szinte teljesen kisemmiszésre kerültek. Sajnálatos de a hosszú idő következménye, hogy az eredeti, az alanyi kártérítésre jogosultak köre az elmúlt 21 évben nagyon megfogyatkozott.

A vagyoni kárpótlási törvények egyik legmeghatározóbb jogintézménye, a „...részleges kárpótlás...” a demokratikus jogállami jogelveket ismerő, kizárólag csak azt elismerő és követő jogászok és gondolkodók számára elfogadhatatlan, mert a részleges kárpótlás a magántulajdonosok közötti diszkriminációt, abból eredően jogbizonytalanságot és társadalmi elégedetlenséget eredményezett. Részleges kárpótlást vagy ehhez hasonló tartalmú jogintézményt, nemcsak a demokratikus államok jogrendszere nem ismer, hanem a diktatúrákban az akkor hatályos joganyag sem tartalmazott.

Ezek a törvények részleges kárpótlást nyújtanak, amelyek szerint a kárpótlás csökkenő mértékű, a tulajdont ért kár 100%-át biztosítja maximum 200 000 Ft-ig, azonban a kárpótlás mértéke az okozott kár 10%-a, de legfeljebb 5.000.000,- Ft volt 500 000 Ft feletti kár esetén. Ez a kárpótlási mérték semmilyen körülmények között sem arányos az okozott kár tényleges mértékével.

Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény a magyar jogrendbe iktatta az Egyezmény 14. cikkét, amely ekként szól:

„A jelen Egyezményben meghatározott jogok és szabadságok élvezetét minden megkülönböztetés, például nem, faj, szín, nyelv, vallás, politikai vagy egyéb vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés szerinti vagy egyéb helyzet alapján történő megkülönböztetés nélkül kell biztosítani.”

Az Egyezményhez csatolt első jegyzőkönyv 1. cikke szerint pedig: „Minden természetes vagy jogi személynek joga van javai tisztelgésben tartásához. Senkit sem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik. ' Az előző bekezdésben foglaltak nem korlátozzák az államok jogát olyan törvények alkalmazásában, melyeket szükségesnek ítélnék ahhoz, hogy a javaknak a köz érdekében történő használatát szabályozhassák, illetőleg az adók, más közterhek vagy bírságok megfizetését biztosítsák.”

A „részleges kárpótlás” nem csak, hogy érthetetlen, hanem jogilag teljesen értelmetlen és tarthatatlan is. Ennek szemléltetésére azt a feltételezett esetet hozzuk fel, amikor a bíróság megállapítaná egy alaptalanul elítélt személy ügyében az állam általi károkozás tényét, a kártérítés mértékét, de a kárért felelős államot, aki a kárt felróhatóan okozta „méltányosságból” csak „részleges” kárpótlásra kötelezné. Ilyen megoldást ugyan ismer a jelenleg hatályos

Magyar Polgári Törvénykönyv 339. § (2) bekezdése, amely szerint a bíróság a kárért felelős személyt rendkívüli méltánylást érdemlő körülmények alapján a felelősség alól részben mentesítheti, azonban ezen elv alkalmazása az államhatalom által okozott károkért való helytállás körében alapjaiban ingatja meg az állammal szembeni állampolgári bizalmat. Mindezt ezen elv alkalmazása az államhatalom által okozott károkért való helytállás körében a demokratikus jogállamokban elfogadhatatlan.

A magyar kárpótlási jogszabályok – a restitúció teljes kizárása miatt – egyedülállóan hátrányosak, szemben a környező, volt kommunista önkényuralmi államok idevágó jogalkotásaival.

Különös hangsúllyal kell megemlítenünk az I. Kárpótlási törvény egyes részeinek alkotmányellenességét is. Az Alkotmánybíróság a törvénytervezet előzetes normakontrolljával többször is foglalkozott, majd 1991-ben a 28/1991 (VI.3.) számú AB határozat I. fejezet c./ pontjában megállapította:

„Alkotmányellenes az a különbség, amely a törvény 4. § (2) és (3) bekezdése szerint az igényelt földtulajdon és az egyéb javak között az 100%-os kárpótlás értékhatárára nézve fennáll. Alkotmányba ütközik továbbá az a különbségtétel, amely a kárpótlás eltérő számítási módjából adódóan a földtulajdon esetében a teljes természetbeni helyreállításra vezethet, míg a kárpótlási jegyek egyéb felhasználásával csupán olyan részleges kárpótlás érhető el, amely az elvesztett tulajdoni tárgy mai értékét meg sem közelíti.”

A I. Kárpótlási törvényre vonatkozó nagyszámú panaszra tekintettel az Alkotmánybíróság utólagos normakontrollt is végzett 1993-ban és az 1543/B/1991/ 3. számú, 1993. március 9-én kelt határozatában (23. oldal második bekezdés) megerősítette korábbi határozatát a következőkkel:

„Az a megkülönböztetés azonban, ami a teljes kárpótlás értékhatárát illetően ötszörös különbséget enged a föld és más vagyontárgyak között, az Alkotmány 70./a §-ba ütközik.”

Az alkotmánysértés jelenleg is fennáll, megszüntetésére intézkedés azóta sem történt, tehát az Országgyűlés azóta e tekintetben mulasztásos törvényt sértést követ el !

Az Országgyűlésnek és a Kormánynak az lenne a feladata, hogy az I. Kárpótlási törvény alkotmányellenességét új törvény(ek) és végrehajtási rendelet(ek) megalkotásával megszüntessék, és egy, kizárólag a demokratikus jogállamokra és azok jogpolitikájára jellemző megoldással rendezzék végre az állam által okozott károkat elszenvedett állampolgárok és leszármazóik jogos igényeit.

Ezt kötelező erővel szükségessé teszik az ún. koppenhágai kritériumok, amelyeket az Európai Unió tagjai a későbbi új belépő államokkal szemben a csatlakozás alapvető és teljesítendő feltételül tűztek ki.

Az igényelt törvényalkotás révén az Országgyűlés és a Kormány kinyilváníthatná, hogy a rendszerváltoztatás véget ért, a Magyarországon kizárólag a demokratikus államokra jellemző jogpolitika és jogelvek érvényesülnek.

Megjegyezzük, hogy az általunk jelzett időszak átmeneti jellegét, az eddig hatályos Alkotmány preambuluma is deklarálja, mivel azt rögzítette, hogy: „...politikai átmenet elősegítése érdekében...” állapítja meg Magyarország Alkotmányának szövegét. Ezen átmeneti időszakban feladatként tűzte ki a parlamenti demokráciát és a szociális piacgazdaságot megvalósító jogállamba való átmenetet. A politikai átmenet elősegítése érdekében megszövegezett Alkotmány hazánk új alkotmányának elfogadásáig hatályos volt!

Az okozott károk tényleges mértékben történő megtérítésével kapcsolatban számos más, volt kommunista állam által alkalmazott megoldást is felhozhatnánk példaként. **Itt most csak az Emberi Jogok Európai Bírósága 2004. január 29-én meghozott határozatára hivatkozunk, amelyben a nevezett bíróság a volt NDK állampolgárai tulajdonainak államosítása vonatkozásában kinyilvánította – már a Római Birodalomban is érvényesülő és jogbiztonságot teremtő – örök érvényű jogelvet, tételt:**

A MAGÁNTULAJDONHOZ VALÓ JOG SÉRTHETETLEN !

V.

Az államosítások jogszabályai tételesen, idézetekkel

Magyar Közlöny 1945. március 18.

Ideiglenes Nemzeti Kormány 600/1945. ME.r.

VII. fejezet

Kártalanítás

39.§ ...az igénybevett földbirtok ingó és ingatlan felszerelés, üzemek stb. után tulajdonosának kártalanítás jár, a földhözjuttatottak pedig megváltási árat tartoznak fizetni.

Országos Törvénytár 1946. június 26.

1946: XIII. tc.

A szénbányászat államosításáról.

III. fejezet

Kártalanítás

6.§ (1) A jelen törvény alapján való állami tulajdonba vétel kártalanítás ellenében történik.

Országos Törvénytár 1948. február 18.

1948: XIII. tc.

A bauxitbányászat államosítása.

9.§ (1) A jelen törvény alapján való állami tulajdonba vétel kártalanítás ellenében történik.

Országos Törvénytár 1948. május 11.

XXV. tc.

Egyes ipari vállalatok állami tulajdonba vételéről.

14.§ (1) A jelen törvény alapján való állami tulajdonba vétel kártalanítás ellenében történik.

Törvényerejű Rendelet

1949. évi 20. sz. tvr.

Egyes ipari és közlekedési vállalatok állami tulajdonba vételéről.

12.§ (1) A jelen tvr. pont alapján való állami tulajdonba vétel kártalanítás ellenében történik.

Törvényerejű Rendelet

1950. évi XXV. sz. tvr.

A közforgalmú gyógyszertárak állami tulajdonba vételéről.

11. § A jelen tvr. alapján való állami tulajdonba vétel kártalanítás ellenében történik.

Magyar Közlöny

1952. február 17.

A Népköztársaság Elnöki Tanácsának

1952. évi 4.sz. tvr.

Egyes házingatlanok állami tulajdonba vételéről.

10. § (1) Az 1.§-ban meghatározott házingatlanok állami tulajdonba vétele kártalanítás mellett történik. A kártalanítás módját és mértékét külön jogszabály állapítja meg.

VI.

Egy példa a „kárpótlásra”

A „Kárpótlási” törvény az államosított föld, lakás, ház, üzem, vállalkozás alapján adott lehetőséget „Kárpótlási” jegy megszerzésére. A volt föld tulajdon kivételével az egyéb tulajdonok valós értékének mindössze a 0,2 – 0,5 %-át vették figyelembe, és ennek alapján adtak „Kárpótlási” jegyet a volt tulajdonosoknak, vagy azok leszármazójának.

Például akinek vidéken üzeme, 300 m² háza, és Budapesten egy 60 m² lakása volt – ezekért összesen mintegy 800 ezer Forint névértékű „Kárpótlási” jegyet kapott a család; holott ezen ingatlanok, és a vállalkozás összértéke 1990-es érték alapon is közel 100 millió Forintot ért.

Ezek a ténytűszámok, és ezek alapján nyilvánvaló a brutális érték aránytalanság. A Kisemmizettek Érdekvédelmi Egyesülete ezért kéri ezen jogtalanságok orvoslását, a diszkrimináció megszüntetését, írásban elismerését, majd jogi-pénzügyi rendezését.

VII.

A kitelepítettek, a vagyonuktól szabadságuktól, életüktől megfosztottak

Egyedül Magyarországon lehetett megtenni, hogy nem adták vissza a kommunizmus által jogtalanul elrabolt ingatlan és ingó vagyonokat, hanem elkövettek egy olyan igazságtalan "kárpótlást", amit jobb lett volna, ha nem lett volna.

A Budapesti és a Hortobágyi kitelepítetteknek, akiket osztályellenségnek minősítettek, a kitelepítési határozat kézbesítését követően, pár órán belül ott kellett hagyni az otthonaikat, és csak egy pár kiló holmit vihettek magukkal. Így minden ingó és ingatlan vagyonukat ott kellett hagyni, tehát mindent elraboltak tőlük ! És nem volt elég az a sok szenvedés a kitelepítés ideje alatt, amit át kellett szenvedniük, mert az amnesztia rendelet után, 1953-ban elhagyhatták ugyan a kényszerlakhelyüket, de a lakásaikba soha nem mehetek vissza, így az utcára kerültek, hajléktalanok lettek.

És amikor jött a " rendszerváltás", akkor sem kapták vissza az elrabolt vagyonukat, hanem egy nevenséges összegű, az ingatlanoknak kb. egy ezrelékét adták kárpótlási jegyben, az elrabolt ingóságokért pedig semmit nem adtak.

Pedig akkor az államnak semmibe nem került volna ha visszaadták volna az elrabolt ingatlanokat, hiszen akkor még minden állami tulajdonba volt véve, csak vissza kellett volna adni a jogos tulajdonosoknak.

És ezek után hoztak egy olyan rendeletet, hogy fillérékért meglehetősen venni az állami tulajdonban lévő lakásokat, de annak volt elsőbbsége aki benne lakott. Így azok az ÁVÓSOK, pártkáderek vehették meg fillérékért a kitelepítettek jogos tulajdonát, akiket betelepítettek a kitelepítések után a kitelepítettek lakásaiba.

Háát ekkora igazságtalanságot sehol a világon nem lehetett megtenni, csak Magyarországon !!!

Így ezek a pártkáderek a "rendszerátvitel" után még jobban jártak, mert addig csak benne laktak a kitelepítettekől elrabolt lakásokban, ezután pedig fillérékért a tulajdonukba is került.

Fentieket figyelembe véve nem tudjuk elfogadni azt az igazságtalanságot, hogy a mai napig nem lett lerendezve Magyarországon a jogtalanul elrabolt ingó és ingatlan vagyonok visszaadása, pedig a "Lopott holmi visszajár !"

Azt sem tudjuk megérteni, hogyha Szerbiának előírják, hogy le kell rendezniük a kártérítést, mert csak akkor léphetnek be az Európai Unióba, akkor ezt Magyarországnak miért nem írták elő akkor amikor mi beléptünk ?!

VIII.

1. Alig elfogadható az a helyzet, hogy az Európai Unió azon országaira nézve, melyekben szovjet befolyás alatti pártállami rendszer volt érvényben, és ennek következtében az államosított vagyonok privatizációjának kérdései szükségszerűen felmerültek, **sem az EU Bizottság, sem az EU Parlament semmilyen formában nem foglalt állást.** Érthetetlen, hogy ezt a kérdést a Magyarországról kiküldött EU képviselők egyike sem tartotta szükségesnek megemlíteni, felhívva a figyelmet a privatizációval kapcsolatos EU elvi állásfoglalás kialakításának szükségességére. Javasoljuk, hogy ezt valamelyik kormánypárti EU képviselő haladéktalanul tegye meg.

2. Szabó Balázsné ügyének rövid ismertetése alapján rámutatunk arra, hogy a privatizációt szabályozó jogalkotás tekintetében a magyar bíróságok túrheterogénul viselkednek. Azt emelném ki ebben a körben, hogy a bírósági magatartás még a Gyurcsány korszakban alakulhatott ilyen negatív módon. Itt lenne az ideje annak, hogy a bírósági reformmal összefüggésben a 2/3-os többség ez ellen is föllépjen.

3. A nagyon felemásra sikeredett privatizációs törvények folytán nem következett be igazi restitúció, ami azt jelentette, és jelenti, hogy a kis- és középvállalkozások közé a kisemmizettek aligha kerülhettek be. Az Állam most azzal védekezik, hogy a pénzügyi válság, és ennek keretében a súlyos eladósodottság miatt az igazi privatizáció finanszírozására nincs egyáltalán pénz. Lehetne azonban olyan eszközhöz nyúlni, amely a kisemmizetteket (azok utódait) úgy juttatná forinthez (devizához), hogy az ne a költségvetést terhelje újabb kifizetési kötelezettségek kodifikálásának formájában. Ha a Nemzeti Bank eleget tenne a 2001. évi LVIII. törvény 4. §. /5/ bekezdésében, és különösen a 7. §. e) pontjában írtaknak, akkor az értékpapírok elszámolásának kialakításából, a rendszer hatékony működésének felvigyázásából, illetőleg értékpapírok (senki sem tudja vitatni, hogy a váltó par excellence ilyen) leszámításából és vizleszámításából eredő köteletségének, akkor rengeteg kis- és középvállalkozónak biztosíthatná az induláshoz, és a forgalom finanszírozásához szükséges pénzügyi előfeltételeket. Erre a Fidesz egyértelműen fölhívhatná az MNB figyelmét. Ez nem az EU által kifogásolt (kifogásolható) „MNB-ellenes támadás” lenne, hanem olyan gazdaságpolitikai föllépés, amelynek lényege az MNB törvényben foglalt feladatai közül az egyiknek az egyszerű számonkérése. Mi az oka annak, hogy ez mindeddig nem történt meg?

Budapest, 2012. január 31.

Elnökség

Kisemmizettek Érdekvédelmi Egyesülete

Székhely: 1082 Budapest, Kisfaludy u. 19. II/7A.